

مقالات کوتاه

بررسی آلودگی کرمی ریه در گاومیش و گوسفند در کشتارگاه صنعتی ارومیه

- محمد یخچالی، گروه پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی ارومیه، ارومیه - ایران
● علی لطفی، دانش آموخته دانشکده دامپزشکی ارومیه، ارومیه - ایران

تاریخ دریافت: اردیبهشت ۱۳۸۱
تاریخ پذیرش: شهریور ماه ۱۳۸۱

چکیده

در این بررسی، ۲۳۸۶ لاشه گاومیش و ۱۸۷۹۵ لاشه گوسفند مورد بازرسی قرار گرفت. این تعداد لاشه بازرسی شده ۴۷۸ (٪ ۲۴/۱) عدد ریه گاومیش و ۱۳۴۹ (٪ ۱۳/۹) عدد ریه گوسفند ضبط شدند در ۴۴ (٪ ۹/۲) عدد ریه ضبطی گاومیش و در ۱۲۰ (٪ ۸/۹) عدد ریه گوسفند آلودگی کرمی ریه مشیت بود. در گاومیش آلودگی کرمی ریه فقط از نوع کیست هداتیک (٪ ۲۹/۵) بود ولی در گوسفند نماینده ای اندکی ریه *Protostrongylus Dictyocaulus filaria* (٪ ۸/۸)، *Cystocaulus ocreatus* (٪ ۸/۴)، *rufescens* (٪ ۶/۸) و کیست هداتیک (*Muellerius capillaris*) (٪ ۲۶) و کیست هیداتیک (٪ ۴/۹) شناسایی گردیدند. واژه های کلیدی: آلودگی کرمی، ریه، گاومیش، گوسفند، کشتارگاه

مقدمه

در ایران همه ساله بخش قابل توجهی از فرآورده های دامی بنابر دلایل مختلف مخدوم می شوند. در این میان نقش آلودگی های اندکی ریه در روز این خسارت ها چشمگیر است. هدف از این بررسی نیز تعیین نوع و میزان آلودگی های کرمی ریه گاومیش و گوسفند و خسارت مستقیم وارد بود.

مواد و روش کار

نخست ریه جدا شده از لاشه دام کشتار شده از نظر ضایعات درشت بینی آلودگی های کرمی بازرسی می شدند (٪ ۷). سپس نمونه ها برای تعیین نوع و شدت آلودگی اندکی کرمی به آزمایشگاه انگل شناسی دانشکده دامپزشکی ارومیه منتقل می شدند. پس از بررسی سطح احتشایی ریه، مجاری هوایی از

باتوجه به بررسی های انجام شده در ایران و نیز سایر کشورهای جهان مشخص می شود که خسارت مورچه های مهاجم به کلني های زنبور عسل در مناطق گرمسیری نیمکره شمالی بیشتر است. در ایران نیز در مناطق عمده زنبورداری ایران در غرب، مرکز و شمال کشور علیرغم رفت و آمد گونه های دیگر مورچه ها به داخل کلني های زنبور عسل و تغذیه از عسل، گردد، تخم و اجسام زنبوران داخل کندو و یا جلو کندوها هنوز مورچه هایه عنوان آفت جدی برای زنبورداری مطرح نیستند و تبازی به کنترل اختصاصی ندارند. ولی در مناطق جنوبی ایران که بعضی گونه های خطرناکتر مورچه ها زیست می نمایند و نوع فعالیت و رفتار مورچه ها و خسارت آنها متفاوت می باشد، زنبورداران باید دقیقاً بیشتری در جلوگیری از خسارت مورچه های کلني های خود داشته باشند و با تمهدیاتی از خسارت احتمالی مورچه ها جلوگیری کنند که توجه به محل استقرار کلني های نسبت به محل لانه مورچه ها، استفاده از پایه های مخصوص و قوی نگهدارشتن کلني های می تواند از مهمترین اقدامات مذکور باشد.

منابع مورد استفاده

- ۱- احمدی، علی اصغر و حبیم عبادی. ۱۳۶۵. بیماریها، آفات و شکارچی های زنبور عسل، چایخانه راه نجات اصفهان، ۱۲۷-۱۲۹.
- ۲- مورس، راجر، زنبور عسل، آفات، شکارچیان و بیماری های آن. ترجمه غلامحسین وثوقی و صدیق نبیان. ۱۳۷۴. مرکز نشر دانشگاهی. ۱۳۲-۱۳۸.
- ۳- Akratankul. P. 1977. The natural history of the dwarf honeybee *Apis florea* in Thailand. Ph. D. Dissertation, Cornell university, Ithaca. Newyork.
- ۴- Burill. A.C. 1926. Ants that infest bee hives. American bee Journal, 66: 29-31.
- ۵- Clauss. B. 1983. Bees and beekeeping in Botswana. Report, Ministry of Agriculture Botswana.
- ۶- Morse. R.A. and R. Nowogrodzki. 1990. Honeybee pestes, predators and diseases, 2nd edition. Cornell university pres. U.S.A. 474 PP.
- ۷- Walshaw. E.R. 1976. The raiders. American bee Journal, 107: 14-15.

نایودی قرار می گیرد. لذا کلني های جفتگیری که با تعداد کمی زنبور کارگر برای طی مراحل جفتگیری و تخریزی ملکه های بپورش داده شده تاسیس می شوند بیشتر در معرض خسارت این آفت قرار گرفتند و خسارت بیشتری متحمل شدند.

خسارت مورچه به کلني های جفتگیری توسط *Walshaw* در آمریکا نیز گزارش شده است (۲). در ضمن محل قرار گرفتن کندوهای زنبور عسل نیز در میزان خسارت اهمیت دارد به این ترتیب که کلني های نزدیک به لانه مورچه های مهاجم و کلني های روی لانه مورچه هایها با تعداد زیاد به کلني های حمله می کنند و زنبورها در مقابل حمله وسیع مورچه های مهاجم و مقاومت نمایند و کلني از بین می روود یا اینکه زنبورها مجبور به ترک کندو نمایند. مطالعات انجام شده نشان می دهد گونه های دیگری از همین جنس به نام *C. comperssus* به عنوان آفت کلني های زنبور عسل مطرح بوده و خسارت می زند (۲) و مطالعات *Burill* در امریکا نیز گونه *C. herculeanus* را به عنوان آفت کلني های زنبور عسل معرفی کرده است (۴). مطالعات دیگری نیز در فلوریدای آمریکا از بین رفتن زنبوران عسل را در اثر حمله *C. abdominalis* گزارش کرده است (۲).

برای کنترل مورچه ها در بعضی کشورهای دیگر استفاده از سوم مختلف سیمایی در زنبورستانها متداول است (۲) ولی با قاردادن کندوهای ریز پایه های مخصوص و قوار گرفتن پایه های کندو در ظرفوفی که آگشته به روغن سوخته یا گریس باشد می توان از ورود مورچه های کندو جلوگیری کرد که بسیاری از زنبورداران نیز با شیوه های مشابه در مناطق خطرناک کلني های از اگزند مورچه های حفظ می کنند. علاوه بر آگشته نمودن پایه های یا گریس، روغن پاشی اطراف کلني های را علیه مورچه های توصیه کرده است (۵). در بعضی مناطق نیز استفاده از مواد دور کننده مثل برگ درخت توت، گردو سیاه *Juglans nigra*، *Nepteal cataria*, *Chrysanthemum vulgare* پودر بوراکس، سدیم فلوراید، نمک و پودر سولفور علیه مورچه های متداول است (۶).

رعایت نکات پیشگیری از خسارت مورچه های بخصوص در مورد کلني های جفتگیری که از جمعیت کمتری بروخودار است و در مناطقی که سابقه حمله مورچه های از بین رفتن کلني های جفتگیری وجود دارد ضروری به نظر می رسد. در فلوریدای آمریکا برای جلوگیری از خسارت مورچه های کندوهای کنده ای از دسترس مورچه های خارج شوند (۷). لذا با توجه به خسارت مورچه های نجار به کلني های کم جمعیت و ضعیف زنبور عسل معمولی ممکن است که این مورچه های بتوانند در منطقه مذکور به کلني های زنبور عسل کوچک نیز خسارت بزنند لذا باید در بررسی های دقیق تر ارتباط این مورچه با کلني های زنبور عسل کوچک در جنوب ایران مورد بررسی قرار گیرد.

مقالات کوتاه

لیست داوران مقالات در سال ۱۳۸۱

بایوی، فرد شریعت‌داری، کمانشاهی، بوسف روزبهان، پویفت رازع، حدادزاده، داودی، رسولان، وارگن گریگوریان، خوشخوی، شعبانی‌علی نظامی، رکی خانی، پوریخش، غلامی، بامبایر، میرحسینی، برکتی، پورغلام، میرطالبیان، نصرتی، عتابی، پاسخستی، حسن علیزاده، بقیونی، بزدانی، ولی‌زاده، جواهری، روستانی، نیکوشا، محمد‌مهدی طباطبائی، عبادی، عباس، صادقی، عسادی، شریف‌پور، عیانی، پوریخش، سدیگل، بیغمبری، رستمی، میرلوخی، جهان‌سوز، عبدالعلی‌پور، افضل‌زاده، پورطهماسبی، رسولان، پروانه آرامش‌فر، محمد‌فتحی آسد، بهروز اطچی، علی‌اصحی، محمد‌رضاء‌الحمدی، حسن احمدی، پوریز اسدی، مصطفی‌اسدی، رضا اسدی‌مقدم، علی‌اسلامی، موسی‌اسلامی، کسری‌اسماعیل‌نیا، علی‌اصغر‌مصمومی، فرازد افساری، علی‌اکبر‌مهربانی، علی‌اکبر‌عساضی، یحیی‌امام، محمد‌علی‌امامی‌میدی، مهین‌امام، رضا‌امیدبیگی، منصور‌امیدی، سیروس‌امیری‌نیا، غلام‌اصنام، هونشگ ابروینگ، غلام‌رضاء‌امینی، رجوب، پوریز اهوانی، پرویز‌باختالو، محمد‌محمد‌غفاری‌بهرمنی، محمد‌حسین‌بزرگ‌مهری‌فرد، میوش‌بهرزین، علیرضا‌نورگی‌پور، سعید‌پکانی، منصور‌بهرزی‌لار، حسینی‌بایکاری، جواد‌بور‌پاش، نیما‌بورونگ، محمد‌پورکاظمی، ملیحه‌پورکیبری، محمد‌پیری، پهلوان‌پیمان‌فر، پرویز تائیک، فرج، توضیل، سید‌امام‌الله‌تفقی، تلقی‌پور‌بارگانی، رسول‌ثوابی، اکبر‌توضیل‌هی، خسرو‌ناقب طالبی، بهرام‌تفقانی، ایرج‌جاودت‌ناش، کامکار‌جاویدن، محمد‌جهنفی، علی‌جهنفی‌مفتادی‌نادر، نادر‌جالی، زبی‌جمزاد، محمد‌جواد، قارگزولی، عزیز‌جونشیر، احمد‌جهان‌لتبشاری، محمد‌درضا‌چایی، امیر‌حسین‌جرخانی، مهدی‌حبیبی، عبدال‌حمد‌حتی‌طباطبائی، حسن‌ریزاند، حسین‌ریزاند، ناصر‌احمداند، سعیدرضا‌خدانشان، مصطفی‌خوششوی، محتبی‌خیام‌نکونی، احمد‌خریز، محمود‌داماززاده، علی‌احمدی‌دلبی‌اصل، جهان‌نادر، نیما، بیرون، رادمیر، محمد‌ریانی، مدیر‌رحمتی، شعبان‌رحمتی، حشمت‌الله‌رحمیان، خوشیدز رزم‌جو، عباس‌رضایی، محمد‌بابار، رضایی، وود، رضویان، اسماعیل‌رهبر، صادق‌رهبری، قربان‌زنجتی، چشمی‌زاغه، حجت‌الله‌راه‌هدی‌پور، محنتی‌راه‌هدی، سیما‌زنگنه، غلام‌رضاء‌نهایان، بزرگان سیاسی، قبح‌الله‌سرحدی، پویسخانی‌سعادت، فاطمه‌سفیدکن، پرویز‌سلیمانی، حمیرا‌سلیمانی، رحیمی‌سرو، حامدی‌شادی، خیابان‌الدین‌شعاعی، حسین‌جیدری‌شیرآبادی، عیسی‌شرقاوی، ابراهیم‌شرقاوی‌عالوی‌نادی، ادوار شرقی، مسعود‌شکوهی، محمد‌درضا‌شکیبا، میرمحمد‌صادقی، ابراهیم‌صادقی، کوادرز صادقی، بروین صالحی‌شناختی، شهلا‌صفاری، سدرالدین طباطبائی، غلام‌حسین‌طهماسبی، رحیم‌عسادی، محمد‌حسین‌عصاره، محمود‌عرب‌خدیری، شهریارو عربان، حسن‌مسکری، رضا طبلی‌عندانی، عبدال‌ایمیر علامه، ناصر‌علی‌اصفراز، سودابه‌علی‌احمدکویی، احمد‌غروفی، عبدال‌المحمد‌غوروی، تحقیقی‌غیاثی، جعفری‌غیوبیان، محمد‌فاتحی، قدرت‌الله‌تفقی، محسن‌فرشادی، حسن‌فاضلی، سادات‌فیض‌نیا، سیدرضا‌فاضی، علی‌اکبر‌قرداغی، جمال‌قدوسی، ناصر‌قدیسان، عباس‌قمری‌زارع، محمد‌کاظمی‌عرانی، سعید‌کوچزاده، کرمی، محمد‌علی‌کمالی، هاشم‌کشنا، محمد‌کوچایی، عوض‌کوچکی، مهدی‌کیانی، محمد‌رضا‌کیم‌رام، خادی‌کیم‌رام، خادی‌کیانی، علیرضا‌گیتی، محمد‌حسین‌لیساچی، هونشگ لطف‌الله‌لیان، رونغنی، لغوی، کاظم‌متنین، عباس‌متنین، امیری‌مجاز، ناصر‌محنون‌حسینی، اسلام‌مودی‌هراون، سید‌حسن‌حاج‌زاده، سیدلیل‌محمد‌میرمحمد‌میدی، ابوالقاسم‌متنین، داریوش‌مظاہری، محمود‌مصطفویان، مجتبی‌محمدی، محمد‌درضا‌خیر‌ذوقی، مهدی‌مخدوخی، رسول‌مدنی، محمد‌مدادی‌شهریارک، مرتضی‌مرتضوی‌جهنمی، وصفی‌مرندی، سهیاب‌معینی، رضوانی‌مقدم، هونشگ‌منک‌محمدی، حمین‌منصوری، منوچهر‌منم، هرمز‌منصوری، طاهر موسوی، محمد‌حسین‌مهدیان، محمد‌رضاء‌مهربانی، عباس‌سیزابارزاده، سیدرضا میرایی‌اشتیانی، علیرضا‌میریادین، مهدی‌میرزا، حسین‌میرزاوشی‌ندوشن، فربیا میانی، اردشیر‌تحانی، تورج‌ولی‌نسب، حسین‌نظربیان، علی‌نیک‌خواه، سعید‌نظفی‌جیب‌الله‌نعمتی، حسین‌نگارستان، ایرج‌نوروزیان، غلام‌علی‌نهضتی، امیر‌نیساری، داود‌نیک‌کامی، رسول‌واعظ‌ترشیزی، مهدی‌وجگانی، مصطفی‌ولی‌زاده، جلیل‌وندیویسی، رضا‌هاشمی‌فشارکی، لیندا‌پادگاریان، حمید‌بارمند، مهدی‌بوفیان

و آلودگی آن در انسان و دام در ایران. دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه، پایان نامه شماره ۷۷۷.

۴- عیسیی لوی اصلی، منصوری، ۱۳۷۵. بررسی نماتودهای ریوی گوسفند در کشتارگاه ارومیه. دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه، پایان نامه شماره ۳۴۸.

5- Soulsby, E. J. L. 1986. *Helminths, arthropods and protozoa of domesticated animals*. 7th edition, Bailliere Thindall, pp. 262-274.

6- Bowman, L., RC. 1999. *Georgis parasitology for veterinarians*, Saunders company.

7- Hendrix, C.M. 1998. *Diagnostic veterinary parasitology*. 2nd edition, Mosby.

ابتدا تاتها بوسیله قیچی نای بر شکافته می‌شدند. سپس نسخه ریه بوسیله چاقوی کالبد‌گشائی قطعه قطعه می‌گردید و در طرف حاوی آب و لرم به مدت ۲۴ ساعت ریخته می‌شدند. در پایان محتویات از صافی و بعد الک ۱۰۰ عبور داده می‌شدند. محتویات باقیمانده در سطح الک بالوب از نظر آلودگی کرمی جستجو، شمارش، جداسازی و تعیین گونه می‌گردیدند (۵).

نتایج

از ۲۳۸۶ لشه‌گاومیش و ۱۸۷۹۵ لشه‌گوسفند بازرسی شده، تعداد ۴۷۸ عدد ریه‌گاومیش و ۱۳۴۹ ریه‌گوسفند (۴۱٪) عدد ریه‌گوسفند ضبط شد. در ۱۳۹ (۹٪) ریه‌گاومیش و ۱۲۰ ریه‌گوسفند آلودگی کرمی ریه مثبت بود. در گاومیش آلودگی کرمهای ریوی فقط از نوع کیست‌هیداتیک (۵٪) بود ولی در گوسفند نماتودهای انگلی . ریه‌گاومیش و گوسفند (۲۹٪) بود ولی در گوسفند نماتودهای ریه‌گاومیش (۷٪) بود. در ۰.۸٪ *P. rufescens*, (۰.۸٪) *D. filaria*, (۰.۸٪) *M. capillaris*, (۰.۸٪) *C. ocreatus* هیداتیک (۴٪) شناسایی گردیدند (جدول ۱). خسارت اقتصادی مستقیم در گاومیش و گوسفند، به ترتیب ۹٪ و ۸٪ بود.

بحث

در این بررسی آلودگی کرمی از نوع *D. filaria*, *C. ocreatus*, *M. capillaris*, *P. rufescens* (۲۶٪) بود. بیشترین میزان آلودگی نیز در فصل زمستان بود. در بررسی کشتارگاهی آلودگی کرمی ریه‌گوسفند در ارومیه از نوع دیکتیوکلوس (۴۶٪)، پروتوسترونزیلوس (۷٪)، سیستوکلوس (۴۶٪) و مولریوس (بر اساس آزمایش مدفوع) (۴٪). مقایسه نتایج بیانگر کاهش جشمگیر میزان آلودگی است. البته بهبود شرایط نگهداری دام و درمان‌های ضدکرمی از عده دلایل کاهش آلودگی است. در گاومیش آلودگی کرمی ریه فقط از نوع کیست‌هیداتیک (۵٪) بود در حالیکه میزان کیست‌هیداتیک در گوسفند ۴۹٪ بود. این مقدار از نظر همه‌گیری‌شناسی و مخاطرات سویه‌گوسفندی برای انسان با اهمیت است و بایستی برای کاهش آن اقدامات پیشگیرانه و مدونی در این منطقه از کشورمان صورت پذیرد (۱).

منابع مورد استفاده

- اسلامی، علی. ۱۳۷۶. کرم‌شناسی - میزشکی. جلد دوم، چاپ و انتشارات دانشگاه تهران، صفحه ۱۳۵-۱۰۱.
- اسلامی، علی. ۱۳۷۶. کرم‌شناسی دامپزشکی. جلد سوم، چاپ و انتشارات دانشگاه تهران، صفحه ۴۵۷ - ۴۳۸.
- امیربیگی، محمدباقر. ۱۳۷۳. تحلیلی بر ابیدمیولوژی هیداتید و از